

Bijsluiter MAG-test

Regelmatig krijgen wij de vraag hoe je de resultaten op het onderzoeksrapport van de MAG-test moet lezen/interpreteren?

Voor wat betreft de **einduitslag** is het simpel: de hond is geslaagd of gezakt (voldoende of onvoldoende) gebaseerd op de normering. Zo is er de standaardnormering maar er is voor bepaalde rassen een andere (strengere) normering (zie normering MAG-test).

De MAG-test bestaat uit 16 testonderdelen, 8 met eigenaar en 8 zonder eigenaar.

Op het onderzoeksrapport worden per onderdeel kruisjes gezet onder de gedragskarakterisering. Per onderdeel zijn er een aantal mogelijkheden die aangekruist kunnen worden.

A. TESTONDERDELEN MET EIGENAAR		Vriendelijk	Zeker	Onzeker	Angst	Grote Angst	Paniek	Dreigen	Uitval-Snap-Beet	Neiging tot domineren
1.	Kennismaking									
2.	Voorwerpen (1)	☒								
3.	Voorwerpen (2)	☒								
4.	Geluiden (1)	☒								
5.	Geluiden (2)	☒								
6.	Insluiting									
7.	Versn. Insluiting									
16.	Eig. met kinderfiguur									

B. TESTONDERDELEN ZONDER EIGENAAR		Vriendelijk	Zeker	Onzeker	Angst	Grote Angst	Paniek	Dreigen	Uitval-Snap-Beet	Neiging tot domineren
8.	Passerende hond									
9.	Vriend. benadering									
10.	Bel									
11.	Paraplu									
12.	Kinderfiguur (1)									
13.	Kinderfiguur (2)									
14.	Fixerende benadering									
15.	Vriend. Benadering									

EINDOORDEEL MAG TEST		
VOLDOENDE	☐	ONVOLDOENDE
	☐	GEEN OORDEEL

Hieronder een beschrijving van het gedrag waarop de gedragskarakterisering zijn gebaseerd.

Een hond kan **vriendelijk** scoren in onderdeel 1 en de onderdelen 6 t/m 16.

Vriendelijk gedrag wordt namelijk niet getoond naar voorwerpen of geluiden, enkel naar mens of dier. Niet elke kwispel duidt op vriendelijkheid. Er wordt vriendelijk gescoord als hij: een persoon nadert met een kwispel in neutrale tot lage houding, snuffelt of likt aan de hand, evt. met speluitnodiging, evt. met opspringen met likbeweging. Of hij nadert niet zelf maar

accepteert met kwispel na benadering van een persoon een aanhaling. Dit alles zonder agressiesignalen.

Zeker scoort een hond die langer dan de helft van de sub-testduur in neutrale of hogere houding reageert op prikkels. Dit betekent dat hij geen angst- of vluchtgedrag toont, geen ontwijken, niet nerveus (stresssignalen) en na een schrikreactie volgt direct volledig herstel zonder steun van de geleider.

Onzeker scoort een hond die langer dan de helft van de sub-testduur met een lichte houdingsverlaging (oren iets naar achter en/of staart wat verlaagd) geen trillen en geen vluchten, reageert op prikkels. Bij een constant lagere houding dan neutraal kan hij ook wijken of de intentie hebben te naderen. (staart laag maar niet tussen de benen)

Angst scoort een hond die langer dan de helft van de sub-testduur een lage houding of lagere houding dan neutraal aanneemt. Hij kan gedrukt lopen en/of weglopen tot de maximale afstand t.o.v. de prikkel. Dit kan gepaard gaan met stresssignalen. De staart wordt gedrukt gedragen. Toont deels herstel.

Grote angst scoort een hond die langer dan de helft van de sub-testduur zijn staart tussen de achterpoten richting de buik trekt, bij rassen met hoge staartdracht drukt hij de staart tegen de achterpoten. De achterpoten zijn licht gebogen – hij neemt een lage houding aan. Kan vluchten voor de prikkel, of doet een poging daartoe. Kan gepaard gaan met trillen - gapen- bevriezen – wegstaren – en overige stresssignalen. De hond neemt bewust afstand van de prikkel. Matig herstel.

Paniek scoort een hond die langer dan de helft van de sub-testduur vlucht tot de maximale afstand t.o.v. de prikkel, ook kan de hond bevriezen (zich niet meer durven te bewegen). Geen herstel.

Dreigen scoort een hond als hij fixeert – lip optrekken/tanden laten zien (geen lachen!) – verstarren – stijve kwispel daarbij kan hij grommen – gromblaffen – blaffen.

Uitval/snap/beet scoort een hond als hij een bijtbeweging maakt of daadwerkelijk bijtgedrag vertoont.

Toelichting:

Happen/snappen is een snelle gerichte hapbeweging, niet doeltreffend, waarbij de hond zich niet meer dan een pas verplaatst.

Uitval is een met open bek, snelle gerichte hapbeweging, niet doeltreffend, waarbij de hond zich met meer dan een pas verplaatst.

Bijten is als de boven en/of ondertanden met zoveel plotselinge druk contact maken met de huid waardoor een zichtbare verwonding ontstaat zoals een tandafdruk, striem, kras, blauwe plek, doorboorde of gescheurde huid. Ook op deze wijze contact maken met haar, kleding en voorwerpen wordt als bijten beschouwd.

Indien de hond voorafgaande een speluitdaging (meestal spelboog) laat zien wordt dit gezien als spelbijten en scoort hij hier **geen** kruisje!.

Spelbijten is als de hond zijn tanden in de prikkel zet zonder zichtbare verwondingen, geen

agressie, geen imponeren, geen verstarren of verstrakken.

Neiging tot domineren/imponeren scoort een hond die tegenover de geleider of andere personen of soortgenoten - een houdingsverhoging laat zien, - spelagressie vertoont, - opspringt zonder likbeweging, eventueel ook omklemmen/bestijgen of polsbijten. Een hond scoort **vriendelijk** als hij dit gedrag vertoont zonder enig dreig/imponeergedrag.

Normering MAG-test

De standaardnormering voor de MAG-test ligt vast. In overleg met de rasvereniging(en) voor het betrokken ras kan een aanscherping van de normering worden vastgesteld. Dit kan echter alleen onder de voorwaarde dat zij niet onder het niveau van de standaardnormering ligt. Deze aangepaste normering wordt in overleg met de betreffende rasvereniging vastgesteld en schriftelijk bevestigd. De organisator van de MAG-test heeft de geldige normeringen voor de gekeurde rassen op de dag van de test beschikbaar.

De Raad van Beheer stelt de standaardnormering vast voor de MAG-test. In overleg met de rasvereniging(en) voor het betrokken ras kan een aanscherping van de normering worden vastgesteld. Dit kan echter alleen onder de voorwaarde dat zij niet onder het niveau van de standaardnormering ligt. Deze aangepaste normering wordt schriftelijk aan de desbetreffende rasvereniging(en) bevestigd. De organisator van de MAG-test zorgt dat de geldige normeringen voor de gekeurde rassen op de dag van de test beschikbaar zijn (zie normering MAG-test).

De uitslag

De keurmeesters vullen aan de hand van hun veldformulier (observaties) het onderzoeksrapport (kruisjeslijst) in. Vervolgens worden de gegevens op het formulier getoetst aan de voor de hond geldende normering en volgt de uitslag in de vorm van **voldoende** of **onvoldoende**. Soms is de uitslag niet relevant en/of is de hond door omstandigheden niet of onvoldoende te testen en dan is de uitslag: **geen oordeel**.

Onzeker - vriendelijk

Veel hondeneigenaren van honden die de test, in hun ogen, prima hebben doorstaan schrikken, wanneer ze het onderzoeksrapport onder ogen krijgen, van de hoeveelheid keren dat de gedragskarakteristiek onzeker is aangekruist.

Onzeker binnen de MAG-test wordt echter gezien als het meest normale gedrag. Het is de optimale zone waarin de hond alle informatie in zich opneemt en in verband brengt met de informatie die hij al heeft. Met andere woorden de hond reageert op "gezonde" wijze op de prikkels.

Zit een hond hier boven dan zal hij overreageren en is hij voortdurend heel alert, schrikt bij het minste op, gaat soms (snel) agressief of angstig reageren (angst-grote angst- paniek – uitval/snap/beet).

Zit een hond hieronder dan is er vaak sprake van niet voldoende spanning om verwerking toe te staan. Omdat dit soort honden niet of nauwelijks op prikkels reageert is het onderscheid met gedragskarakterisering zeker moeilijk te maken en wordt zeker zelden als gedragskarakterisering gescoord.

Binnen de MAG-test beoordeling wordt daarom, waar dat dit mogelijk is, de gedragskarakterisering **onzeker** in de combinatie met **vriendelijk** als normaal en dus het **meest gewenste gedrag** gezien.